

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 106.

plaat 1

Al Cooper's Savoy Sultans: The thing (Al Cooper)

A/1 - 3:12 - Brunswick 87 531

Dit was het huiskorkest van de Savoy Ballroom aan Lenox Avenue in Harlem, New York City: Al Cooper's Savoy Sultans, een acht-mans formatie met vijf blazers vermaard vanwege hun swing, bij echte big bands berucht door hun groot geluid waardoor ze met regelmaat wonnen in band battles. Het orkest werd in 1937 geformeed door trompettist/arrangeur Edgar Battle voor een Europese toernee, maar die ging niet door. Zonder Battle contracteerde Charlie Buchanan ze voor de Savoy, en toen op 29 juli 1938 de eerste platen werden gemaakt, door Decca, zagen de Savoy Sultans er zo uit. Sam Massenberg en Pat Jenkins-trompetten, Rudy Williams en Al Cooper-alt, Ed McNeil-tenorsaxofoon. Cooper speelde ook baritonsaxofoon, alle drie de saxofonisten speelden natuurlijk klarinet. De ritmesectie: Cyril Haynes-piano, Gzachen Moncur-bas, Alex 'Razz' Mitchell-drums. Het eerste stuk dat we hoorden was van leider Al Cooper, het heette "The Thing", de trompetsolo was van Sam Massenberg. Van 19 augustus '38 met soli van Rudy Williams-alt saxofoon en Pat Jenkins-trompet, een soort 'cover'-versie van de recente Johnny Hodges hit "Jeep's blues".

idem

Al Cooper's Savoy Sultans: Jeep's Blues (Johnny Hodges)

A/3 - 3:08 - idem

"Jeep's Blues", van 19 augustus 1938. Op 24 mei '39 is tenorsaxofonist Ed McNeil vervangen door Lonnie Simmons, de ritmesectie werd tot vier man uitgebreid door toevoeging van gitarist Jack Chapman. Op de riff van het nu volgende Al Cooper-stuk zongen de Amerikaanse soldaten bij de tweede wereldoorlog in Frankrijk 'Get up them stairs, Mademoiselle', in deze oorspronkelijke uitvoering heet het "Stitches".

idem

Al Cooper's Savoy Sultans: Stitches (Al Cooper)

A/4 - 2:51 - idem

"Stitches", 24 mei '39, Rudy Williams solist op altsaxofoon. We horen hem weer in een andere opname van diezelfde dag, er is ook een stukje piano van Cyril Haynes. Gitarist Jack Chapman maakte "Jumpin' the Blues".

idem

Al Cooper's Savoy Sultans: Jumpin' the Blues (Jack Chapman)

B/1 - 2:39 - idem

"Jumpin' the Blues" van 24 mei 1939. Tot slot twee stukken van 29 maart '40 toen tenorsaxofonist Skinny Brown op de plaats van Lonnie Simmons was gekomen. Met soli door ^{o.g.} altist Rudy Williams en trompettist Sam Massenberg ^{weer 20x} puur riff-stuk van leider Al Cooper: "Frenzy".

idem

Al Cooper's Savoy Sultans: Frenzy (Al Cooper)

B/3 - 2:54 - idem

(van pianist Cyril Haynes,)

"Frenzy" was dat, nu "Sophisticated Swing".

idem Al Cooper's Savoy Sultans: Sophisticated Swing (Haynes)
B/4 - 3:11 - idem

Al Cooper's Savoy Sultans 29 maart 1940 voor Decca in New York City met "Sophisticated Swing". Sam Massenberg en Pat Jenkins-trompetten, Rudy Williams en Al Cooper-alt saxofoons, Skinny Brown-tensorsaxofoon, ^{Cyril Haynes-piano,} Grachan Moncur-bas, Alex 'Razz' Mitchell-drums, ^{Cooper ook bariton,} Jack Chapman-gitaar, ^{alle drie klarinet.}

In 1941 maakten de Savoy Sultans hun laatste platen, net als iedereen, omdat de vakbond van musici, de AFM, toen een staking verordonneerde, die duurde meer dan twee jaar. In 1945 hieldende Sultans op te bestaan.

Pianist Fats Waller was in 1936/37 voornamelijk in New York te horen, in '38 ging hij voor de tweede keer naar Europa, even was hij in Denemarken, maar verder uitsluitend Engeland waar hij voor de BBC ^{Dee} een TV-programma deed, ~~iets~~ iets heel bijzonders toen. Terug in de States, ~~in~~ oktober '38, stond hij op de top van zijn roem, ging in '39 toch nog weer drie maanden naar Engeland, als solist, begon in '41 met een big band die het een jaar uithield, in '43, het jaar van zijn dood op 39-jarige leeftijd, werkte hij mee aan de beroemd geworden film Stormy Weather met Lena Horne en Bojangles - Bill Robinson. Fats Waller, diep in zijn hart organist, opereerde soms als solo-pianist maar voornamelijk met een kleine groep: 'his Rhythm' - alsof zijn linkerhand dat niet alleen afkon. In dit deel van de NOS Jazz-geschiedenis een selectie uit de jaren 1936-40. Dit is "Fractious Fingering".

plaat 2 Fats Waller a/h Rhythm: Fractious Fingering (Waller)
deel 3-B/2 - 2:40 - RCA 730.572

Fats Waller's "Fractious Fingering", voor Victor in New York City, 8 juni 1936 met Herman Autrey-trompet, Gene Sedric bijgenaamd Honeybear-klarinet en tensorsaxofoon, Fats Waller-piano, Al Casey-gitaar, Charles Turner-bas, Arnold Bolden-drums. De laatste overleed begin 1937 en op 9 juni zat Slick Jones op zijn plaats bij "Blue turning grey over you", ~~het slot~~ het slot,

plaat 3 Fats Waller a/h Rhythm: Blue turning grey over you (Waller)
deel 4 - A/laatste - 4:26 - RCA 730.573

van deel 106 in de NOS Jazzgeschiedenis
M&R.